

Всичко, що драгий Богъ е направилъ на този свѣтъ, е потрѣбно. Но всѣки человекъ това не може да познае. За да видимъ, да ли това е така, ще разгледаме едно отъ най малкитѣ животни, които Богъ е направилъ. Това животно е паякътъ. Мнозина мислятъ, че паяка не принася никаква полза, но това не е вѣрно. Ако уловимъ единъ паякъ и хубаво го разгледаме, ще видимъ, че той има малка срастната глава; въ гърдитѣ си има единъ меккъ, яйцеобразенъ коремъ, който се държи съ една жичка въ гърдитѣ. На главата си има осемъ очи, ягкъ черепъ и закривени челюсти. Прѣзь тѣхъ пуца отрова, когато ухапи нѣкой животно. На долната страна на коремчето си има шесть реда по четире дупчици. Отъ тѣзи дупчици испуца единъ лепивъ сокъ, който слѣдъ като изсъхне става на тънки кончици. Тѣзи кончици ний наричаме паяджина.

Всѣкой единъ паякъ живѣе отдѣлно и се храни съ насѣкоми. За да може лесно да лови насѣкомитѣ, заплитва си една паяджина, въ която насѣкомитѣ като хвъркатъ, се заплитватъ, а той въ това врѣме ги ухапва и умъртвява.

Повечето паяци не правятъ никакво зло, както на голѣмитѣ животни, така и на человекитѣ. Но има нѣкой голѣми паяци, които правятъ зло, както на человекитѣ, така и на голѣмитѣ животни. Тѣзи паяци живѣятъ въ топлинѣ мѣста. Но тѣхната отрова не е толкова силна, както е силна отровата на пчелитѣ.

Едно врѣме имало единъ князь, който често пакти говорялъ! „Защо ли Богъ направилъ паяка? Той не е полезенъ на человекъ. Ний може да живѣемъ и безъ него